

“On peut se relever de tout le reste ; on ne se relève jamais du sacrifice des principes.” Mgr Freppel

Déclaration du XXIIe Chapitre Général

le 26 juillet 2015, fête de sainte Anne

L'Ordre et la Fraternité Saint-Pie X

Ces dernières années, les supérieurs de la FSSPX ont vainement tenté d'obtenir l'alignement de l'Ordre sur leur nouvelle politique romaine exprimée dans la Déclaration doctrinale du 15 avril 2012 et dans la Déclaration du Chapitre Général du 14 juillet 2012. Celle-ci envisage une « normalisation canonique » sous six conditions, sans attendre ni un accord doctrinal, ni la conversion de Rome que Mgr Lefebvre considérait comme un indispensable préalable : « C'est donc un devoir strict pour tout prêtre voulant demeurer catholique de se séparer de cette Eglise conciliaire, tant qu'elle ne retrouvera pas la tradition du Magistère de l'Eglise et de la foi catholique », écrit-il dans son *Itinéraire spirituel*.

Or notre Règle précise que le chevalier « sert la Foi par tous les moyens en son pouvoir, jusqu'en ses ultimes conséquences et ses plus rigoureuses applications » et qu'il « défend la Sainte Eglise jusqu'au sang », tandis que nos Constitutions ajoutent : « attendant dans la sainte espérance le jour béni où il pourra se soumettre à toutes les directives [...] de Rome enfin libérée de la délétère influence des hérésies modernistes », tout comme Mgr Lefebvre indique dans sa Déclaration de 1974 : « en attendant que la vraie lumière de la Tradition dissipe les ténèbres qui obscurcissent le ciel de la Rome éternelle ».

Par ailleurs, aucune des conditions énoncées par le Chapitre de 2012 n'exclut spécifiquement le serment-profession de foi du cardinal Ratzinger, que le Supérieur Général a lui-même déjà implicitement accepté en note de sa Déclaration doctrinale et que, depuis quinze ans, le Vatican exige comme condition inséparable de toute reconnaissance canonique. Or les chevaliers de Notre-Dame, qui ont fait devant les Saints Autels la Profession de Foi tridentine et le Serment anti-moderniste, estiment en conscience, à la suite de Mgr Lefebvre,¹ qu'il leur est moralement impossible de souscrire à ce serment néo-moderniste et en conséquence de se lier à des clercs qui seraient disposés à l'adopter.

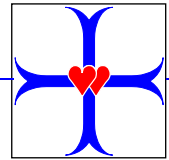
Notre fermeté sur les principes a déplu : des chantages et des sanctions ont été exercés afin de nous faire plier. Le 13 octobre 2012, puis le 29 novembre 2012, il nous a été demandé de changer nos Constitutions, qui font nôtre la Déclaration de 1974 de Mgr Lefebvre, sous prétexte qu'il n'y aurait plus besoin d'attendre la conversion de Rome.

Le 15 juillet 2013 à Suresnes, le Supérieur Général, par représentants interposés, a tenté de nous convaincre que nous devions avoir, non pas un Evêque Protecteur – Mgr de Galarreta l'était depuis 1996 – mais un Supérieur ecclésiastique, qui aurait le pouvoir de casser les décisions prises par la hiérarchie de l'Ordre. C'était aller contre l'insistance de Mgr Lefebvre sur l'absence de juridiction directe des évêques consacrés par lui et contre la liberté de tout un chacun de faire « appel au ministère du clergé resté fidèle » en cas de nécessité.² Nous avons poliment décliné cette offre.

Le 2 septembre 2013, Monsieur l'abbé Onoda proposait encore à notre Visiteur pour les Philippines d'ignorer le Magistère de l'Ordre et de faire allégeance directement au District d'Asie : celui-

¹ *Fideliter*, n° 70, p.13 ; n° 73, p.120 ; n° 76, p.11 ; n° 79, p.4-5 ; n° 222, p.92. Les supérieurs n'attendent que le consensus nécessaire à l'intérieur de la FSSPX : cf. Mgr Pozzo, Mgr Di Noia et Mgr Fellay (7 mai 2013 à Lille).

² « Un certain nombre d'entre vous ont eu ces dernières années fréquemment recours à Mgr Lefebvre comme à une autorité de suppléance. A vrai dire, il fut davantage Père, conseiller, et ami qu'autorité dans le sens juridique. [...] C'est dans un esprit de service que Mgr Fellay exercera cet office, non pas en tant que membre de la Fraternité Saint Pie X, mais comme évêque catholique. Chaque communauté est absolument libre de s'adresser, ou non, à lui. Ni lui, ni la Fraternité n'ont la moindre intention de mettre la main sur les autres communautés de quelque façon que ce soit. » (Lettre circulaire de Monsieur l'abbé Schmidberger, alors Supérieur Général, aux différents monastères et couvents de la Tradition le 27 mai 1991, c'est-à-dire deux mois seulement après la mort de Monseigneur)

ci répondait alors fièrement que ce n'était pas par lui que la division surviendrait dans l'Ordre. Et le 11 février 2014, comme nous n'avions pas accepté de le prendre comme « supérieur ecclésiastique » local, et à la suite d'accusations de Menzingen, le Supérieur du District d'Asie, nous avait demandé de ne plus nous réunir dans ses prieurés et chapelles.³

Enfin, le 18 septembre 2014, Monsieur l'abbé Bouchacourt, Supérieur du District de France, écrivait au Maître : « Compte tenu des positions publiques que vous avez prises, en tant que Maître de l'Ordre des Chevaliers de Notre-Dame, donnant votre soutien aux prêtres dissidents de la Fraternité, qui ont suivi Monseigneur Williamson, la Maison Générale, avec raison, me demande de vous informer qu'aucun Chevalier ne pourra participer en uniforme à ce pèlerinage ». Il s'agissait du pèlerinage de Lourdes auquel nos chevaliers avaient été officiellement invités à servir pendant seize ans. Quant aux supposées « positions publiques » prises « en tant que Maître de l'Ordre des Chevaliers de Notre-Dame », pas plus le Supérieur du District de France que le Supérieur Général, dans ses courriers ultérieurs, n'ont été capables de les produire.

Lors d'une nouvelle rencontre à Suresnes le 13 janvier 2015, nous avons proposé qu'un prêtre du district soit chargé des relations avec l'Ordre, mais cela n'a pas été entendu. En revanche, le Supérieur du District de France nous annonçait : « Je vous enverrai une Déclaration – ce sera mon texte – et vous signerez ». Par cette Déclaration, nous aurions dû nous engager à ne jamais critiquer dans nos « réunions et correspondances » les nouvelles orientations des supérieurs de la Fraternité, et à n'assister, même à titre privé, qu'aux Messes de prêtres approuvés par lui. Ces deux engagements auraient constitué autant d'amendements à nos Constitutions qui, avec l'approbation donnée le 22 septembre 1995 par la Commission canonique de la FSSPX, nous font un devoir d'attendre la conversion de Rome et nous laissent la liberté de nous adresser à tout le « clergé resté fidèle ».

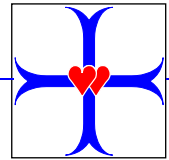
Devant notre *non possumus* répondant à cet abus de pouvoir, M. l'abbé Bouchacourt nous signifiait, par lettre du 26 mai 2015, qu'il suspendait « le soutien du District de France de la FSSPX aux Chevaliers de l'Ordre de Notre-Dame » et annonçait qu'il avait « demandé à ce que des laïcs s'organisent pour fonder une nouvelle structure », qui permettrait aux chevaliers, qui ne seraient pas d'accord avec leurs supérieurs, « de suivre le même idéal ». Le 4 juin, il confirmait cette double décision dans une télécopie adressée aux prieurés et à certaines communautés religieuses.

A l'école de saint Pie X, les chevaliers de Notre-Dame savent que les pires ennemis de l'Eglise sont cachés en son propre sein.⁴ Ils resteront donc fidèles à leurs Constitutions et à la Déclaration de 1974 de Mgr Lefebvre, comme à la Profession de Foi tridentine et au Serment anti-moderniste, sans prendre d'autre parti que celui de la Tradition catholique, poursuivant à temps et à contretemps le bon combat de la Foi, tel qu'ils l'ont mené depuis soixante-dix ans et, avec le soutien de Mgr Lefebvre, dès 1969. Ils expriment ici leur très vive reconnaissance à tant de bons prêtres qui les ont soutenus et les soutiennent encore quotidiennement, et leur détermination de rester toujours à leur disposition.

Les chevaliers de Notre-Dame réunis à Salérans pour leur XXIIe Chapitre Général,
et le LXXe anniversaire de la fondation de leur Ordre

³ D'où un adoubement le 18 octobre 2014 dans le Sanctuaire national Notre-Dame la Navale de Manille, érigé en souvenir du Lépante hispano-philippin remporté contre les Protestants hollandais en 1646. L'adoubement du fr. Antonio Malaya avait été refusé dans l'église de la FSSPX, où huit adoubements avaient eu lieu en 2010. Ce frère était pourtant celui qui avait ramené à la Tradition Mgr Lazo (par la suite devenu Prélat de notre Ordre), et avait obtenu la consécration publique de plus d'une vingtaine de Provinces et d'Administrations, et même celle de l'Office de Première Dame des Philippines par la Première Dame elle-même dans cette église de la Fraternité.

⁴ « Les artisans d'erreur, il n'y a pas à les chercher aujourd'hui parmi les ennemis déclarés. Ils se cachent, et c'est un sujet d'appéhension et de d'angoisse très vives, dans le sein même et au cœur de l'Eglise, ennemis d'autant plus redoutables qu'ils le sont moins ouvertement. [...] Ennemis de l'Eglise, certes ils le sont, et à dire qu'elle n'en n'a pas de pires, on ne s'écarte pas du vrai. » (Encyclique *Pascendi Dominici Gregis*, 1907)

English:

The Order and the Society of St Pius X

These past few years, the SSPX superiors have unsuccessfully tried to make our Order align itself to their new Roman policy outlined in the Doctrinal Declaration of 15th April 2012, and in the Declaration of the General Chapter of 14th July 2012. The latter is contemplating a “canonical normalisation” under six conditions, without waiting for a doctrinal agreement or the conversion of Rome, which Archbishop Lefebvre regarded as a prerequisite: “It is therefore a strict duty for all priests wishing to remain Catholic to separate themselves from this Conciliar Church, so long as she has not returned to the tradition of the Church Magisterium and of the Catholic Faith” (*Spiritual Journey*).

Our Rule declares that the Knight “serves the Faith up to its ultimate consequences and its most rigorous applications”, and that he “defends the Holy Church unto blood”, while our Constitutions add: “awaiting, in holy hope, that blessed day when [the Order] will again be able to submit entirely to [...] a Rome that has finally been set free from the pernicious influence of the Modernist heresies”, like, in his 1974 Declaration, Archbishop Lefebvre insisted: “This we shall do until such time that the true light of Tradition dissipates the darkness obscuring the sky of Eternal Rome”.

Moreover, none of the conditions set by the 2012 Chapter specifically excludes the Oath & Profession of Faith of Cardinal Ratzinger, which the Superior General has himself already implicitly accepted in a footnote of his Doctrinal Declaration, and which, for the past fifteen years, the Vatican has requested as a non-negotiable condition for any canonical recognition. Now, the Knights of Our Lady, who have pledged the Tridentine Profession of Faith and the Anti-Modernist Oath before the Holy Altars, together with Archbishop Lefebvre,⁵ regard it as morally impossible for them to accept this post-conciliar oath, and consequently to bind themselves to clerics who would consider pledging it.

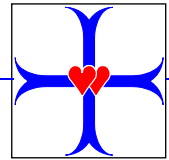
Our fidelity to principles has irked some, and various blackmailing attempts and sanctions have been carried out to make us give in. On October 13th, then on November 29th, 2012, we were requested to change our Constitutions, which fully endorse Archbishop Lefebvre’s 1974 Declaration, since, we were told, there would no longer be a need to wait for the conversion of Rome.

Then, on July 15th, 2013, the Superior General’s representatives informed us at the French District House, that instead of having a Bishop Protector –a position which Bishop de Galarreta had accepted since 1996–, we should have an Ecclesiastical Superior, who could overrule the decisions made by the hierarchy of the Order. This was quite the opposite of what Archbishop Lefebvre had insisted upon, i.e. that the bishops he had consecrated had no direct jurisdiction, and that it was up to the laity to call on faithful priests in case of necessity.⁶ We politely declined their proposal.

On September 2nd, 2013, the Prior of Manila proposed to our Visitor for the Philippines to disregard the Magistracy of the Order, and report directly to the District of Asia: the latter bravely replied that he would not be the one to introduce division in the Order. After we refused to take him as our

⁵ Cf. *Fideliter*, n° 70, p.13; n° 73, p.120; n° 76, p.11; n° 79, p.4-5; n° 222, p.92.

⁶ “During these past few years, many among you had recourse to Archbishop Lefebvre as a suppletive authority. As a matter of fact, he was more of a Father, adviser, and friend than an authority in the legal meaning of this term. [...] It is in this same spirit of service that Bishop Fellay will take care of this office, not as a member of the Society of St Pius X, but as a Catholic Bishop. Each and every one of your communities is free to call on him, or not. Neither he, nor the Society, has any intention to get their hands on the other communities in any way.” (Rev. Fr. Franz Schmidberger, the then Superior General, to the traditional monasteries and convents in a circular letter dated 27th May 1991, i.e. only two months after the Archbishop’s death)

local “ecclesiastical superior”, and hearing accusations from Menzingen, the Asian District Superior, asked us to no longer meet in their priories and chapels.⁷

Finally, on September 18th, 2014, French District Superior Fr. Christian Bouchacourt wrote to the Master: “Given the public positions which you have taken, as Master of the Order of the Knights of Our Lady, supporting those dissident priests of the Society, who have followed Bishop Williamson, the General House, with good reason, is asking me to inform you that no Knight will be allowed to participate in this pilgrimage in uniform”. He was referring to the Lourdes pilgrimage to which our Knights had officially been invited to serve for the past sixteen years. As for the so-called “public positions” taken “as Master of the Order of the Knights of Our Lady”, neither the French District Superior, nor the Superior General in his subsequent correspondence, were able to substantiate them.

During another meeting at the French District House on January 13th, 2015, we proposed that a priest be in charge of contacts with our Order within the French District, but this was not heard, and the French District Superior informed us: “I will send you a Declaration –that will be **my** text– and **you** will sign”. By this Declaration, we would have pledged to never criticise Menzingen’s new orientations in our meetings or correspondence, and to never attend, even in private, Masses said by priests he would not have approved. These two commitments were in fact as good as amending our Constitutions, which, with the approval of the SSPX Canonical Commission dated 22nd September 1995 make it a duty for us to wait for the conversion of Rome, and give us the liberty to call on all the “faithful members of the Clergy”.

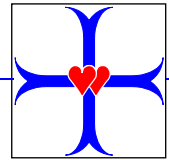
Since we refused to yield to this abuse of power, Fr. Bouchacourt notified us, by a letter dated May 26th, 2015, that he was suspending “the support of the District of France to the Knights of the Order of Our Lady”, and announced that he had “requested that some lay people would organise themselves to found a new structure”, which would allow those Knights who would disagree with their superiors “to follow the same ideal”. On June 4th, he confirmed this double decision in a fax to the French priories and some religious communities.

Following St Pius X, the Knights of Our Lady know that the worst enemies of the Church are hidden in Her very bosom.⁸ They will consequently remain faithful to their Constitutions, and Archbishop Lefebvre’s 1974 Declaration, as well as to the Tridentine Profession of Faith, and the Anti-Modernist Oath, without siding with anything else than Catholic Tradition, pursuing the good combat of the Faith *opportune, importune*, as they have fought it for the past seventy years, and, with Archbishop Lefebvre’s encouragements, since 1969. Furthermore, they wish to express their heartfelt gratitude to the many good priests who continue to support them, and to renew their determination to remain at their service.

The Knights of Our Lady meeting at Salérans for their 22nd General Chapter,
and the 70th anniversary of the founding of their Order

⁷ Hence a dubbing on October 18th, 2014 at the National Shrine of Our Lady la Naval of Manila, erected in remembrance of the Filipino-Spanish “Lepanto” against Dutch Protestants in 1646. As a matter of fact, the dubbing of Br. Antonio Malaya Jr. had been refused at the SSPX church, where eight dubbings had taken place in 2010. He had however been the one who brought back to Catholic Tradition Bishop Lazo (later a Prelate of our Order), and obtained the public consecrations of over a score of Provinces and Administrations, and even of the Office of First Lady of the Philippines by the First Lady herself in that very church of Our Lady of Victories of Manila.

⁸ “The partisans of error are to be sought not only among the Church’s open enemies, but, what is more dreaded and deplored, in Her very bosom, and are the more mischievous the less they keep in the open. [...] Nor indeed would he be wrong in regarding them as the most pernicious of all adversaries of the Church.” (Encyclical *Pascendi Dominici Gregis*, 1907)

Čeština:

Řád a Bratrstvo sv. Pia X

Několik posledních let se přestavení FSSPX neúspěšně snažili přimět náš Řád, aby se připojil k jejich nové politice vůči Římu vyjádřené ve Věřoučné deklaraci z 15. dubna 2012 a v Prohlášení generální kapituly ze 14. července 2012. Posledně zmíněné se zamýšlí nad „kanonickou normalizací“ při splnění šesti podmínek, aniž by se čekalo na obrácení Říma, jež [obrácení] arcibiskup Lefebvre považoval za předběžnou podmínku. *„Je proto striktní povinností pro všechny kněze, kteří chtějí zůstat katolickými, oddělit se od této koncilní církve, dokud se nevrátí k Tradici učitelského úřadu Církve a katolické Víry.“* (Duchovní cesta, 1990)

Naše řehole deklaruje, že rytíř *„slouží Víře v jejím úplném významu a důsledně ji aplikuje ve svém životě“* a že *„hájí svatou Církev až do krve“*, přičemž naše Konstituce dodávají: *„Očekáváme ve svaté naději onen požehnaný den, kdy se [Řád] znovu bude moci zcela podrobit [...] Římu, který byl nakonec osvobozen od zhloubného vlivu modernistických herezí“*, jak na tom ve své Deklaraci z roku 1974 trval arcibiskup Lefebvre: *„To budeme činit do té doby, kdy pravé světlo Tradice nerozptýlí temnoty zahalující oblohu věčného Říma.“*

Nadto žádá z těchto podmínek stanovených generální kapitulou [FSSPX] z roku 2012 výslovně nevylučuje Přísahu a Vyznání víry kardinála Ratzingera, které již generální představený [FSSPX] sám vnitřně přijal v poznámce své Věřoučné deklarace a které Vatikán posledních patnáct let požadoval jako neoddiskutovatelnou podmínku pro jakékoliv kanonické uznání FSSPX. Rytíři Panny Marie, kteří složili Tridentské vyznání víry a Protimodernistickou přísahu před svatými oltáři spolu s arcibiskupem Lefebvrem,⁹ považují pro sebe za morálně nemožné, aby přijali tuto pokoncilní přísahu, a tedy i to, aby byli spojeni s kněžími, kteří by zvažovali její složení.

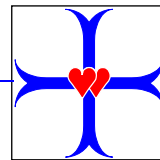
Naše věrnost zásadám některé dráždí, proběhly rozličné vyděračské pokusy a byly neúspěšně přijaty sankce, abychom ustoupili. Dne 13. října a pak 29. listopadu 2012 jsme byli požádáni, abychom změnili své Konstituce, které plně souhlasí s Deklarací arcibiskupa Lefebvra z roku 1974, protože nám bylo řečeno, že již není potřeba čekat na obrácení Říma.

Pak nás 15. července 2013 zplnomocněnci generálního představeného [FSSPX] v sídle Francouzského distriktu informovali, že namísto biskupa protektora – postu, který biskup de Galarreta zastával od roku 1996 – bychom měli mít církevního představeného, který by mohl zvrátit rozhodnutí učiněná hierarchií Řádu. To bylo zcela v protikladu k tomu, na čem trval arcibiskup Lefebvre, tj. že biskupové, které vysvětil, nemají žádnou přímou jurisdikci a že je na věřících žádat věrné kněze v případě nouze.¹⁰ Zdvořile jsme jejich návrh odmítli.

Dne 2. září 2013 prior z Manily navrhnul našemu preceptorovi-vizitorovi pro Filipíny, aby nedbal vedení Řádu a podával [udavačské] zprávy přímo Asijskému distriktu [FSSPX]: posledně jmenovaný statečně odpověděl, že nebude tím, kdo vnese do Řádu rozdělení. Poté, co jsme jej odmítli přijmout jako svého místního „církevního představeného“ a vyslechli jsme si obvinění z Menzingenu,

⁹ Fideliter, č. 70, str. 13, č. 73, str. 120, č. 76, str. 11, č. 79, str. 4-5, č. 222, str. 92. Představení se pouze snaží dojít konsenzu v rámci Bratrstva: srovnej Msgr. Pozzo, arcibiskup Di Noia a biskup Fellay (Lille, 7. května 2013).

¹⁰ „Během několika minulých let se mnozí z vás utíkali k arcibiskupu Lefebvrovi jakožto supletivní autoritě. Ve skutečnosti byl více Otcem, rádcem a přítelem než jen autoritou v právním smyslu tohoto termínu. [...] Ve stejném duchu služby bude biskup Fellay pečovat o tento úřad, nikoliv jako člen Bratrstva sv. Pia X., ale jako katolický biskup. Každá jednotlivá vaše komunita jej může svobodně žádat či nemusí o duchovní pomoc. Ani on, ani Bratrstvo nemá jakýkoliv úmysl vměšovat se jakýmkoliv způsobem do jiných komunit.“ (P. Franz Schmidberger, tehdejší generální představený, k tradičním klášterům a konventům v oběžném dopise z 27. května 1991, tj. jen dva měsíce po arcibiskupově smrti.)

požádal nás představený Asijského distriktu [FSSPX], abychom se již nesetkávali na kapitulách v jejich priorátech a v jejich kaplích.¹¹

Nakonec 18. září 2014 představený Francouzského distriktu, P. Christian Bouchacourt, napsal velmistrovovi [Řádu]: „*Vzhledem ke veřejným postojům, které jste zaujal jakožto velmistr Řádu rytířů Panny Marie, kdy podporujete ty opoziční kněze Bratrstva, kteří následovali biskupa Williamsona, mě generální dům [FSSPX] z dobrého důvodu žádá, abych vás informoval, že žádnému rytíři nebude dovoleno účastnit se této pouti v řádovém hábitu.*“ Odkazoval se na pout' do Lurd, k pouti, na kterou byli naši rytíři oficiálně zvaní posledních šestnáct let. Pokud jde o tzv. „veřejné postoje“ zaujímané „velmistrem Řádu rytířů Panny Marie“, ani představený Francouzského distriktu, ani generální představený nebyli v následné korespondenci schopni je zdůvodnit a pojmenovat.

Během dalšího setkání v sídle Francouzského distriktu FSSPX dne 13. ledna 2015 jsme navrhli, aby byl ustanoven některý kněz [FSSPX], který by byl odpovědným za kontakty s naším Řádem v rámci Francouzského distriktu, to však nebylo vyslyšeno a představený Francouzského distriktu nás informoval: „*Pošlu vám Deklaraci – což bude můj text – a vy jej podepíšete.*“ Touto Deklarací bychom se zavázali k tomu, abychom nikdy na našich setkáních, ani ve své korespondenci nekritizovali nové směřování Menzingenu a nikdy nenavštěvovali, dokonce ani soukromě, mše sloužené kněžími, které by nám nebyli schváleni. Tyto dva závazky by ve skutečnosti byly totéž, co dodatek našich Konstitucí, které nám, se schválením kanonické komise FSSPX datované 22. září 1995, ukládají za povinnost čekat na obrácení Říma a dávají nám svobodu žádat [o duchovní pomoc] všechny „*věrné členy duchovenstva*“.

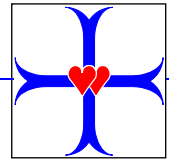
Vzhledem tomu, že jsme se odmítli podvolit tomuto zneužití moci, upozornil nás P. Bouchacourt v dopise z 26. května 2015, že pozastavuje „*podporu Francouzského distriktu [FSSPX] rytířům Řádu Panny Marie*“ a oznámil nám, že „*požádal, aby se jistí laici zorganizovali a založili novou strukturu*“, která by dovolila těm rytířům, kteří by nesouhlasili se svými představenými, aby mohli „*následovat tentýž ideál*“. Dne 4. června 2015 potvrdil faxem toto dvojí rozhodnutí francouzským priorátům a některým řeholním komunitám.

Rytíři Panny Marie následují sv. Pia X. a vědí, že nejhorší nepřátelé Církve se skrývají v samém jejím lůně.¹² Proto zůstanou věrni svým Konstitucím a Deklaraci arcibiskupa Lefebvra z roku 1974 a stejně tak i Tridentskému vyznání víry a Protimodernistické přísaze, aniž by stranili čemukoliv jinému než katolické Tradici a vedli dobrý boj za katolickou víru, jak jej bojovali posledních sedmdesát let a s podporou arcibiskupa Lefebvra od roku 1969. Kromě toho chtějí vyjádřit svůj upřímný vděk mnoha dobrým kněžím, kteří je nadále podporují, a obnovit své odhodlání zůstat ve své službě.

22. generální kapitula rytířů Řádu Panny Marie v Saleráns u příležitosti 70. výročí založení Řádu.

¹¹ Proto pasování na rytíře 18. října 2014 proběhlo v národní svatyni Panny Marie v Manile vystavěné na památku filipínsko-španělského Lepanta proti holandským protestantům v roce 1646. Pasování bratra Antonio Malaya Jr. v kostele FSSPX, kde se odehrála i jiná pasování v roce 2010, odmítnuto. On však byl tím, kdo přivedl zpět k Tradici biskupa Lazo (později preláta našeho Řádu), který zajistil veřejné zasvěcení více než dvaceti provincií a správ, a dokonce i úřadu první dámy Filipín za účasti první dámy samotné právě v onom kostele Panny Marie vítězné.

¹² „...*zastávce bludů nesmíme dnes hledati pouze mezi zjevnými nepřáteli, nýbrž, což jest nanejvýš politováníhodné a nejvíce obav vzbuzuje, že se skrývají v samém lůně a středu Církve, a tím více škodí, čím méně jsou zjevní a známi. [...] Ani dost málo nepochybí, kdo je řadí mezi nepřátele Církve, všech jiných neškodlivější.*“ (Pascendi Dominici Gregis, 1907)

Cebuano:

Ang Orden ug ang Katilingban ni St Pius X

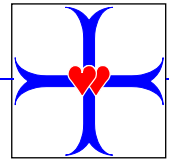
Niining mga miaging tuig, ang mga superyor sa SSPX wala magmalampuson sa ilang paningkamot nga ipahiangay ang among Orden sa ilang bag-ong Romanong polisiya nga gipahayag sa Doctrinal Declaration sa 15 nga Abril 2012, ug sa Declaration sa General Chapter sa 14 nga Hulyo 2012. Ang ulahi nagtan-aw sa usa ka “canonical normalisation” ubos sa unom ka kondisyon, nga wala maghulat alang sa usa ka doctrinal nga kasabutan o ang pagbag-o sa Roma, nga giisip ni Arsobispo Lefebvre nga usa ka kinahanglanon: “Busa kini usa ka hugot nga katungdanan alang sa tanang mga pari nga gustong magpabilin nga Katoliko nga magbulag gikan niini nga Conciliar Church, hangtod nga kini wala pa nakabalik sa tradisyon sa Magisterium sa Simbahan ug sa Katolikong Pagtuo” (Spiritual Journey).

Ang among Lagda nagdeklarar nga ang Knight "nagsilbi sa Pagtuo hangtod sa katapusan nga mga sangputanan ug sa labing estrikto nga mga aplikasyon", ug nga siya "naghimo og depensa sa Balaan nga Simbahan hangtod sa katapusang tulo sa dugo", samtang ang among mga Konstitusyon nagdugang: "naghulat, sa balaang paglaum, sa maayong adlaw nga ang [Order] makasubmit pag-usab sa hingpit ngadto sa [...] usa ka Roma nga sa katapusan nakagawas gikan sa dautang impluwensya sa mga Modernistang erehiya", sama sa giinsistir ni Archbishop Lefebvre sa iyang 1974 nga Deklarasyon: "Kini among buhaton hangtod sa panahon nga ang tinuod nga kahayag sa Tradisyon magwagtang sa kangitngit nga nagtabon sa langit sa Walay Katapusan nga Roma".

Dugang pa, walay bisan unsang kondisyon nga gitakda sa 2012 nga Kapitulo nga partikular nga nag-exclude sa Panumpa ug Propesyon sa Pagtuo ni Cardinal Ratzinger, nga ang Superior General mismo nagdawat na sa dili tuyo sa usa ka footnote sa iyang Doctrinal Declaration, ug nga, sa miaging kinse ka tuig, ang Vatican nangayo niini isip usa ka dili mapanghimakak nga kondisyon alang sa bisan unsang kanonikong pag-ila. Karon, ang mga Knights of Our Lady, nga nanumpa sa Tridentine nga Propesyon sa Pagtuo ug sa Anti-Modernist nga Panumpa sa atubangan sa Balaan nga Altar, uban ni Archbishop Lefebvre, nagtan-aw niini nga moralyang imposible alang kanila nga dawaton kini nga post-conciliar nga panumpa, ug sa ingon magpugong sa ilang mga kaugalingon sa mga kleriko nga magtan-aw sa pagpanumpa niini.

Ang among pagkamatitud-anon sa mga prinsipyo nakapahasol sa uban, ug nagkalainlain nga mga pagsulay sa pagpanuko ug mga silot ang gihimo aron mapugos kami nga mosugot. Niadtong Oktubre 13, unya niadtong Nobyembre 29, 2012, gipangayoan kami nga usbon ang among mga Konstitusyon, nga hingpit nga nagsuporta sa Deklarasyon ni Arsobispo Lefebvre sa 1974, tungod kay giingon kanamo nga wala na'y kinahanglan nga maghulat pa alang sa pagbag-o sa Roma. Unya, niadtong Hulyo 15, 2013, ang mga representante sa Superior General nagpahibalo kanamo sa French District House, nga imbis nga adunay usa ka Bishop Protector – usa ka posisyon nga gidawat ni Bishop de Galarreta sukad sa 1996 – kinahanglan nga adunay kami usa ka Ecclesiastical Superior, nga makapawagtang sa mga desisyon nga gihimo sa hierarchy sa Order. Kini ang kasukwahi sa giinsistir ni Arsobispo Lefebvre, nga ang mga obispo nga iyang giconsakrasyon walay direktang hurisdiksyon, ug nga ang mga layko ang magtawag sa mga matitud-anon nga pari sa panahon sa panginahanglan. Sa maayong paagi, among gibalibaran ang ilang sugyot.

Sa Setyembre 2, 2013, ang Prior sa Manila nagmugna og sugyot sa among Visitor para sa Pilipinas nga dili tagdon ang Magistracy sa Order, ug magreport diretso sa Distrito sa Asya: ang katapusan nga tubag nga may kaisog nga siya dili ang magpasulod og dibisyon sa Order. Human namo nga gibalibaran nga dawaton siya isip among ang lokal nga "eklesiastikal nga labaw", ug nakadungog sa mga

akusasyon gikan sa Menzingen, ang Asian District Superior, nangayo kanamo nga dili na magmiting sa ilang mga priories ug mga kapilya. Sa katapusan, sa Setyembre 18, 2014, ang French District Superior nga si Fr. Christian Bouchacourt nagsulat sa Master: "Tungod sa mga pampublikong posisyon nga imong giluwatan, isip Master sa Order of the Knights of Our Lady, nga nagsuporta sa mga dissident nga pari sa Society, nga nagsunod kang Bishop Williamson, ang General House, nga adunay maayong rason, nangayo kanako nga ipahibalo kanimo nga walay Knight nga tugutan nga moapil sa kini nga pilgrimage nga naka-uniporme". Siya nagtumong sa Lourdes pilgrimage nga ang among mga Knight opisyal nga giimbitaran nga magserbisyo sa miaging napulo ug unom ka tuig. Mahitungod sa gitawag nga "mga pampublikong posisyon" nga gikuha "isip Master sa Order of the Knights of Our Lady", wala ang French District Superior, ni ang Superior General sa iyang sunod nga sulat, nakapamatood niini.

Sa laing miting sa French District House niadtong Enero 13, 2015, among gipropose nga dunay usa ka pari ang magdumala sa mga kontak sa among Order sulod sa French District, apan kini wala madungog, ug ang French District Superior nagpahibalo kanamo: "Magpadala ko kaninyo og usa ka Deklarasyon –kana ang akong teksto– ug inyong pirmahan". Pinaagi niini nga Deklarasyon, kami magapanumpa nga dili gayud magpasipala sa mga bag-ong oryentasyon sa Menzingen sa among mga miting o sulat, ug dili gayud moapil, bisan sa pribado, sa mga Misa nga giingon sa mga pari nga wala niya gi-aprobahan. Kini nga duha ka mga obligasyon sa tinuod sama sa pag-usab sa among mga Konstitusyon, nga, uban sa pag-aproba sa SSPX Canonical Commission nga petsado sa 22nd Setyembre 1995, nagmugna og obligasyon alang kanamo nga maghulat sa pagbag-o sa Roma, ug naghatag kanamo sa kagawasan nga mag-awhag sa tanan nga "mga matinud-anon nga miyembro sa Klero".

Tungod kay wala kami mouyon niini nga pag-abuso sa gahum, si Fr. Bouchacourt nagpahibalo kanamo, pinaagi sa usa ka sulat nga may petsang Mayo 26, 2015, nga iyang gisuspensa ang "suporta sa Distrito sa Pransya sa mga Kabalyero sa Orden sa Atong Inahan", ug nagpahibalo nga siya "nangayo nga ang pipila ka mga layko mag-organisar aron magtukod og bag-ong estruktura", nga magtugot sa mga Kabalyero nga dili mouyon sa ilang mga superyor "nga mosunod sa sama nga ideyal". Niadtong Hunyo 4, iyang gikumpirma ang kini nga doble nga desisyon pinaagi sa usa ka fax ngadto sa mga prayori sa Pransya ug pipila ka mga relihiyosong komunidad.

Sunod kang St Pius X, ang mga Knights of Our Lady nahibalo nga ang pinakadautang mga kaaway sa Simbahan nakatago sa iyang kaugalingong dughan. Busa, magpabilin silang matinud-anon sa ilang mga Konstitusyon, ug sa Deklarasyon ni Arsobispo Lefebvre sa 1974, ingon man sa Tridentine nga Propesyon sa Pagtuo, ug sa Anti Modernist Oath, nga walay pag-apil sa bisan unsang butang gawas sa Katolikong Tradisyon, nga nagpadayon sa maayong pakigbisog sa Pagtuo sa husto nga panahon, bisan unsang panahon, sama sa ilang gipangbuhat sa milabay nga kap-atan ka tuig, ug, uban sa pagdasig ni Arsobispo Lefebvre, sukad sa 1969. Dugang pa, gusto nilang ipahayag ang ilang tinuod nga pagpasalamat sa daghang maayong mga pari nga nagpadayon sa pagsuporta kanila, ug aron i-bag-o pagusab ang ilang determinasyon nga magpabilin sa ilang serbisyo.

Ang mga Knights of Our Lady nagkatigum sa Salérans alang sa ilang ika-22 nga Heneral nga Kapitulo, ug ang ika-70 nga anibersaryo sa pagtukod sa ilang Orden.